

13. Загнітко А.П. Сучасні лінгвістичні теорії: [монографія] / А.П. Загнітко. — Донецьк: ДонНУ, 2006. — 338 с.
14. Івкова Н.М. Фігури експресивного синтаксису в сучасній публіцистичній літературі: дис. ...кандидата філол. наук: 10.02.01 / Івкова Наталія Миколаївна. — Горлівка, 2007. — 218 с.
15. Кожина М.Н. Стилистика русского языка: [учебник] / М.Н. Кожина. — М.: Просвещение, 1983. — 223 с.
16. Пешковский А.М. Русский синтаксис в научном освещении / А.М. Пешковский. — [7-е изд.] — М.: Учпедгиз, 1956. — 511 с.
17. Сербина Т.Г. Парцелляция как особое синтаксическое явление в языке современных газет: дис. ...кандидата филол. наук: 10.02.01 / Сербина Татьяна Георгиевна. — Львов, 1988. — 188 с.
18. Стельмах М. Вибрані твори / Михайло Стельмах / [передм. М. Ткачука]. — К.: Сакцент Плюс, 2005. — 736 с.
19. Стельмах М.П. Гуси-лебеді летять... Щедрий вечір: [повісті] / М.П. Стельмах / [упор. А.А. Поєдинок, Л.А. Лірниченко]. — К.: Рад. школа, 1984. — 273 с.
20. Стельмах М.П. Кров людська — не водиця: [роман]. — К.: Дніпро, 1986. — 348 с.
21. Стельмах М.П. Правда і кривда / М.П. Стельмах // Твори в 6 т. / [упор. Г.Т. Сингаївська]. — К.: Дніпро, 1973. — Т. 4. — 726 с.
22. Ткачук М. Михайло Стельмах / Микола Ткачук // Стельмах М. Вибрані твори. — К.: Сакцент Плюс, 2005. — С. 5–26.

Inna Zaval'niuk (Vinnytsia)

EXPRESSIVE SYNTAX OF THE MICHAEL STELMACH'S PROSE

In the article the dominant means of the expressive syntax of Michael Stelmach's prose are analyzed, their functional and stylistic coloration is clear up.

Key words: expressive syntax, parceled structures, additional structures, incomplete sentences, elliptical sentences, parenthesis, repetitions.

ТРИ БРА́ТИ, ДВА ДУ́БИ

Багато хто неправильно наголошує іменники, поєднані із числівниками *два, три, чотири*, уживаючи **два рази́, три роки́, чотири місяці́**. Потрібно запам'ятати: якщо іменники першої та другої відміни в називному відмінку множини мають наголошене закінчення, то в сполуках із числівниками *два, три, чотири* або в сполуках із складеними числівниками, остання частина яких — числівники *два, три, чотири*, наголос у них падає на основу, пор.: **брати́** (наз. в. множ.) і **три брати́**; **дуби́** (наз. в. множ.) і **два дуби́**; **рази́** (наз. в. множ.) і **два ра́зи, двадцять два ра́зи; роки́** (наз. в. множ.) і **три ро́ки, тридцять три ро́ки; князі́** (наз. в. множ.) і **два князі́; місяці́** (наз. в. множ.) і **чотири місяці́, двадцять чотири місяці́; ложки́** (наз. в. множ.) і **три ло́жки, п'ятдесят три ло́жки; пісні́** (наз. в. множ.) і **дві пісні́, сорок дві пісні́**. Таке наголошення іменників історично зумовлене. Із числівниками *два*, а під його впливом і з *три, чотири*, іменники вживалися у формі двоїни, що мала наголос, спільний із формами однини. Двоїну замінили множиною, але наголос колишньої двоїни зберігся дотепер, про що потрібно пам'ятати, наголошуючи такі іменники.

Катерина Городенська